

τοὺς πλείστους δὲν εἶναι ἢ μία καλὴ ἀγε-
λὰς ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀμέλγουσιν τὸ βού-
τυρόν των.

SCHILLER.

* *

Λόγιον Κελτικὸν λέγει:

Τρία τινὰ ὑπῆρξαν σύγχρονα εὐθὺς ἐν τῇ
δημιουργίᾳ:—Ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἐλευθερία,
καὶ τὸ φῶς.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΠΑΡΥΔΑΤΙΑ ΠΤΗΝΑ.

~ ~ ~

Τὰ πτηνὰ κατ' ἀξιοθαύμαστον ἀλη-
θῶς κατασκευὴν συνενοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς
προσόντα, ἅτινα ἐν ἄλλοις τῶν ζώων
κεχωρισμένα ὑπάρχουσιν. Οὕτω βαδί-
ζουσι μὲν ἐν τῇ γῇ, πετώσι δ' ἐν τῷ
ἀέρι, πλέουσι δὲ καὶ βυθίζονται ἐν τῇ
θαλάσῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς.

Τὰ παρυδάτια πτηνὰ, ὅπως δι' ἑνὸς
ὀνόματος δύναται τις τὰ εἶτε παρὰ τὴν
θάλασσαν, εἶτε παρὰ τοὺς ποταμοὺς καὶ
τὰς λίμνας βιοῦντα πτηνὰ νὰ ὀνομάσῃ,
εἶναι πολλά· καὶ ἄλλα μὲν αὐτῶν ἀγα-
πῶσιν ἀπλῶς τὴν παρὰ τὸ ὕδωρ βίωσιν
σπανίως ἐν αὐτῷ ἐμβαίοντα, ἄλλα δὲ
ζῶσιν ἐν αὐτῷ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας
καὶ πλέουσι διατρεφόμενα ἐξ ἰχθύων,
ὀστρέων καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς θα-
λάσσης καὶ τῶν ποταμῶν. Τὰ τελευ-
ταῖα ταῦτα ἔχουσι τοὺς δακτύλους τῶν
ποδῶν συνηνωμένους διὰ μεμβράνης
κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸν πόδα
ὡς κώπην νὰ μεταχειρίζονται, ἐφ' ᾧ καὶ
στειγανόποδα λέγονται· ἢ πτησίς
τινῶν ἐξ αὐτῶν εἶναι βαρεῖα πολλὰ
ὅμως οὐδὲ νὰ πετάξωσι δύνανται.

Ἐξ ὧσων πετώσι πολλὰ ἀρέσκονται
εἰς τὰς ὑπὸ τῆς τρικυμίας δερομένας
θαλάσσας καὶ οὕτως ἀναμιγνύουσι τὰς
ἀγρίας αὐτῶν κραυγὰς μὲ τὸν θόρυβον
τῆς ἐμμανοῦς θαλάσσης καὶ τῶν ἐξη-
γριωμένων στοιχείων. Ὁ ναύτης μετ'
ἀνησυχίας παρατηρῶν ἐν τῷ ὀρίζοντι
τὴν θύελλαν ἐτοίμην νὰ ἐκραγῇ, εἶναι

βέβαιος περὶ τῆς προσεγγίσεως τῆς
τρικυμίας, ὅταν ταῦτοχρόνως διακρίνῃ
ἐν τῷ βάθει τοῦ μελανοῦ καὶ ἀπειλη-
τικοῦ οὐρανοῦ τὰς λευκὰς τοῦ λάρου
πτέρυγας.

Τὰ πλέοντα ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων
οὐδόλως διαβρέχονται, καθότι τὰ πτε-
ρὰ αὐτῶν περιαλείφονται μὲ λιπαρόν τι
χρίσμα ἐκκρινόμενον ὑπὸ τοῦ δέρματος
καὶ καθιστῶν αὐτὰ ἀπρόσιτα εἰς τὴν
ὕγρασίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ σῶμα αὐ-
τῶν περιβάλλει λεπτότατον καὶ θερμό-
τατον πτίλον, τὸ ὁποῖον οὕτω διατηρεῖ
τὴν ζωϊκὴν αὐτῶν θερμότητα καὶ προ-
φυλάσσει αὐτὰ καὶ κατὰ τοῦ μεγάλου
ψύχους.

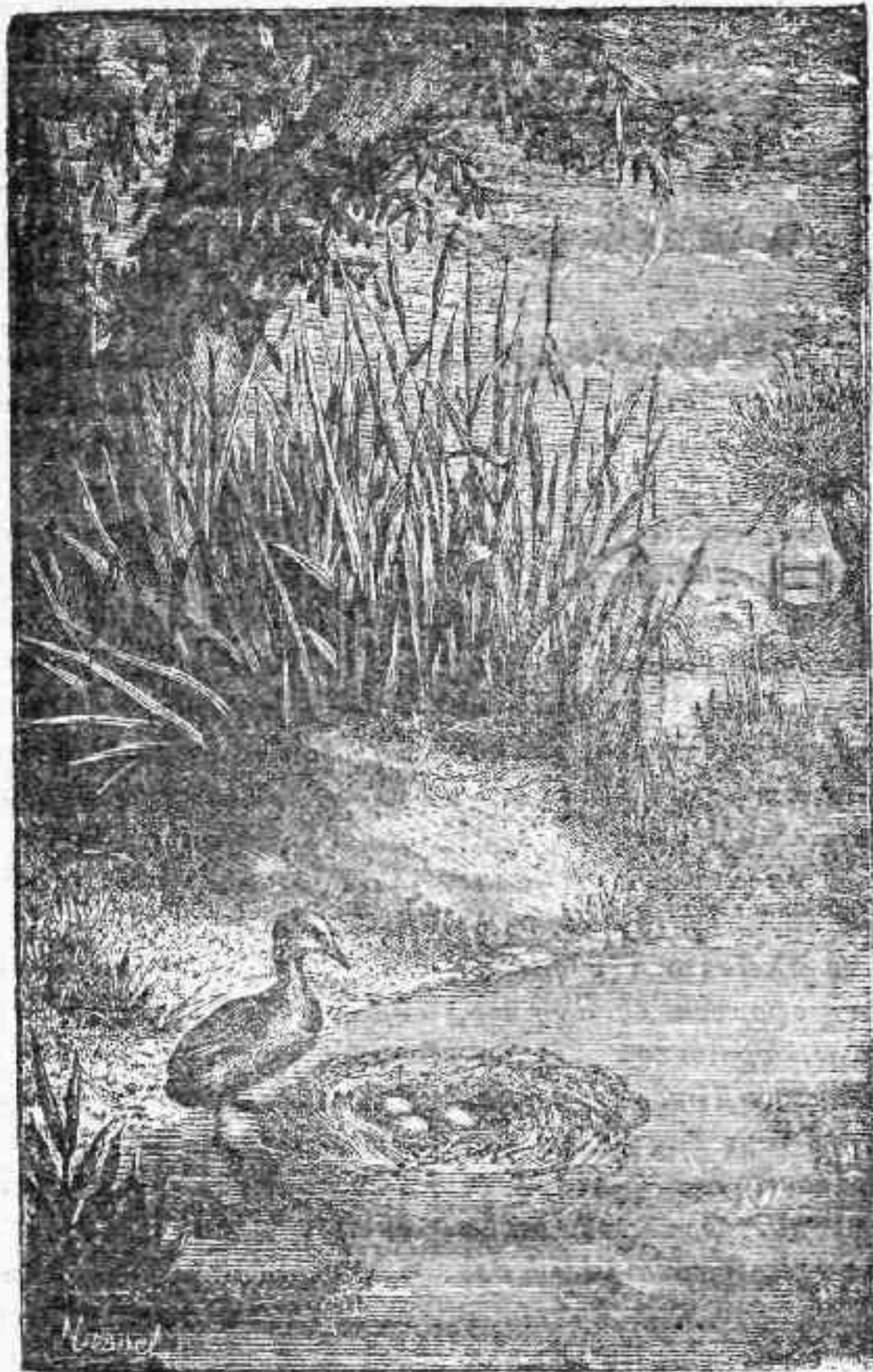
Τὰ εἶδη τῶν πτηνῶν τούτων εἶναι
πολλὰ καὶ ζῶσιν ἐν διαφόροις χώραις.
Ὁ πρίγκηψ Κάρολος Βοναπάρτης, εἰς
τῶν σοφοτέρων ὀρνιθολόγων τῆς Εὐρώ-
πης ὑπελόγησεν ὅτι ἀποτελοῦσι τὸ 1/4
τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν εἰδῶν τῶν
πτηνῶν.

Τρέφονται δὲ μὲ φυτὰ, ἔντομα, ἰχ-
θυας καὶ μαλάκια, γεννῶσι τὰ ἴα τινε
τὸ ἔαρ καὶ τὰ ἐναποθέτουσιν ἐντὸς πα-
ραθαλασσίων φωλεῶν ἀτέχνων μὲν, πε-
ρικεκαλυμμένων ὅμως μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ
στήθους των ἀποσπώμενον λεπτότατον
πτίλον.

Πολλὰ ἐρημόνησοι κατοικοῦνται καθ'
ὁμάδας ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων, τὰ ὁποῖα
κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τοκετοῦ συνέρ-
χονται ὁμοῦ καὶ κατασκευάζουσι τὰς
φωλεὰς των. Εἰς τὴν συνήθειαν ταύτην
τῶν παραθαλασσίων πτηνῶν ὀφείλουσιν
οἱ Σῖναι τὸ ἐξαίσιον αὐτῶν βρῶμα,
τὰς φωλεὰς εἰδους τινὸς παραθαλασ-
σίων χελιδόνων, αἵτινες μετὰ κόπου
καὶ κινδύνου ἀποκτώμεναι τιμῶνται ἀ-
δρότατα καὶ ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν πολυ-
τιμωτέρων ἐδεσμάτων τῶν τραπεζῶν
τῆς Σινικῆς ἀριστοκρατίας. Ἐτι δὲ καὶ
ἡ Εὐρώπη ὠφελεῖται ἐκ τῆς καθ' ὁμά-
δας ταύτης βιώσεως τινῶν παραθαλασ-
σίων πτηνῶν. Τὸ γοῦν ἀνὸ τὸ κατ' ἐ-
ξοχὴν ἄριστον λίπασμα, ὅπερ τόσῳ ἐπ-
ωφελῶς μεταχειρίζονται οἱ τῆς Ἑσπε-
ρίας γεωπόνοι, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὰ

περιττώματα παραθαλασσίων πτηνῶν βιούντων ἐν νήσοις τῶν θαλασσῶν τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου, καὶ ἰδίως ἐν τῇ παρὰ ταῖς ἁκταῖς τῆς Περουβίας νήσῳ Κίγγα. Εἶναι ἀπίστευτον καὶ ὁμῶς ἀληθές, ὅτι ἡ ἀλλεπάλληλος ἐπισώρευσις τῶν περιττωμάτων τῶν πτηνῶν τούτων

Τὰ ὀφέλη ἅτινα ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ ἐκ τῶν στεγανοπόδων τούτων πτηνῶν, εἶναι πλεῖστα. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ χῆνες καὶ αἱ νήσσαι μᾶς παρέχουσιν ἀξιόλογον κρέας, οἱ κύκνοι στολίζουν τοὺς κήπους μας καὶ παρέχουσι τόσον αὐτοὶ καθ'ᾶς καὶ ἄλλοι σύντρο-

ἐσχημάτισεν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ στρῶμα γουάνου βαθύτητος ὑπεριννευήκοντα μέτρων. Τοῦτο εὐκόλως γίνεται καταληπτὸν ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι πλέον ἢ 25,000 πτηνὰ κοιμῶνται τὴν νύκτα ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ καὶ ὅτι ἕκαστον τῶν πτηνῶν παράγει καθ' ἑκάστην σχεδὸν 25 γραμμάρια γουάνου.

φοίτων πολῦτιμον πτίλον, προῖον μεγίστου ἐμπορίου ἐν ταῖς πρὸς βορρᾶν τῆς Εὐρώπης χώραις.

Ἀλλὰ ἐκ τῶν παρυδατίων τούτων πτηνῶν δὲν πλέουσιν ἐν τῷ ὕδατι καὶ διὰ τοῦτο στεροῦνται τῆς ἐνούσης τοὺς πόδας τῶν πρώτων μεμβράνης. Τινὰ αὐτῶν ἔχουσι μακροὺς καὶ ὑψηλοὺς πό-

δας καὶ μακρὸν λαιμὸν ὥς οἱ γέρανοι, οἱ ἐρωδιοί, οἱ πελαργοί· ἄλλα μακρὸν καὶ παράδοξον ῥάμφος ὥς οἱ φοινικόπτεροι, αἱ σπαθίδες· καὶ ἄλλα μὲν πετῶσιν ὥς αἱ ἀλκυόνες, αἱ ξυλόκοτται, ἄλλα δὲ μόλις βαίνουσιν ἐπὶ γῆς ὥς αἱ στρουθοκάμηλοι, οἱ ἀπτέρυγοι, οἵκα-

Ἐκ τῶν δύο ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευομένων εἰκόνων ἡ μὲν πρώτη παριστᾷ εἶδος πτηνοῦ ἐκ τῶν στεγανοπόδων καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐρωδιῶν, ἐπιστημονικῶς δὲ *podiceps minor* καλουμένου. Τὸ πτηνὸν τοῦτο πλέον ἄριστα ἐν τοῖς γλυκέσιν ὕδασι,

ζοάρ. Τρέφονται δὲ ταῦτα ἀναλόγως τῆς κατοικίας των μετ' ἰχθύς, βατράχους, σκώληκας, ἔντομα, ἐρπετὰ, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκομεν ἄριστην θήραν, τὴν ξυλόκοτταν, τὸν χαραδριὸν, τὸν σχολινκλον, τὴν ὠτίδα, καὶ ἄριστα πτερὰ διὰ κοσμήματα, ὅποια παρέχει ἡ στρουθοκάμηλος, ὁ ἐρωδιὸς καὶ ἄλλα.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β'.]

διότι ἐν τούτοις πάντοτε διαβιοῖ, μετὰ δυσκολίας βαδίζει ἢ μάλλον ἔρπει ἐν τῇ ξηρᾷ. Εἶναι δὲ κεκαλυμμένον με λεπτότατον πτίλον, ἐξ οὗ πολλὰ ὠφελεῖται ἡ βιομηχανία κατασκευάζουσα πολυτίμου μηλωτὰς διὰ τὰς χεῖρας καὶ τὸν λαιμὸν τῶν κυριῶν. Κτίζει δὲ τὴν φωλεάν του ἐν τοῖς καλάμοις

τῶν ὀχθῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἡ θήλεια γεννᾷ 5—7 ἐπιμήκη ὡὰ χρώματος λευκοπρασίνου μετὰ φαιῶν στιγμάτων. Ἐπειδὴ ἡ φωλεὰ εἶναι κατεσκευασμένη οὕτως ὥστε νὰ πλέῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ἡ θήλεια ὅταν διαβλέπῃ κίνδυνον βυθίζει μὲν τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῷ ὕδατι, διὰ τοῦ ἄλλου δὲ ὁδηγεῖ ὥσεί διὰ κώπης τὸ πολύτιμον αὐτῆς παλλάδιον. Ἡ φωλεὰ αὕτη συμπαρασύρουσα μετ' αὐτῆς κυματιζόμενα τυχὸν ἐπὶ τῆς λίμνης χόρτα ὅλον ἐπαυξανόμενα, ὁμοιάζει πολλάκις πρὸς πλέον νησίδιον.

Ἡ ἑτέρα εἰκὼν παριστᾷ εἶδος ὑπολαΐδος *calamocope aquatica* μὲν καλουμένης, βιούσης δὲ πάντοτε παρὰ τὰ ἔλη, τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς.— Τὴν φωλεὰν αὐτῆς ἡ θήλεια διαπλέκει μετὰ χάριτος μεταξὺ τῶν βρύων καὶ τῶν ἄλλων παρυδατίων χόρτων, ὃ δὲ ἄρρην ἐκφέρει γλυκὺ κελάδημα ἐν ᾧ κυρίως αἱ δύο κραυγαὶ τρέ-κρέ, τρέ-κρέ διακρίνονται.

M.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Βιβλιογραφία)

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας Μενδελώωνος Βαρθόλδους καὶ μεταγλωττισθεῖσα ἐκ τῆς γερμανικῆς ὑπὸ Μ. Ι. Παπαρρηγόπουλου. Μέρος Πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις 1872.

Ἀγνοῶ ἂν καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη συμβαίνει τὸ αὐτὸ, ἀναντίρρητον ὅμως εἶναι ὅτι ἐν Ἑλλάδι οὐχὶ σπανίως ἐπιχειροῦντες πολλοὶ νὰ γράψωσι, γράφουσιν ἀληθῶς ἀριστουργήματα χωρὶς μὰ τὸ θέλωσι καὶ χωρὶς κἂν νὰ τὸ ὑποπτευθῶσι. Πρὸ τοῦ Ἐξαρχοπούλου καὶ μετ' αὐτὸν οὐχὶ ὀλίγα εἰσὶ τὰ συγγράμματα, ἅτινα παρέχουσι θυμηδίαν καὶ ἀπλετοῦν κινουῦσι τὸν γέλωτα, διὰ μέσων

ὅμως ἅτινα ὁμολογητέον δὲν ἐπεξήτησαν παντάπασιν οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν. Ταλμουδικὸς τις μῦθος ἀναφέρει ὅτι ῥαββὶνὸς τις φιλάργυρος ἔδοσεν ἡμέραν τινα εἰς πτωχοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ ἐλεημοσύνην ἐλλείψει ἄλλου χείρονος, πασότητα καρύων παλαιῶν καὶ σαπρῶν, ἅτινα ὅμως ὁ παντοδύναμος Ἰεχωβά ἐπλήρωσε διὰ πολυτελῶν λίθων καὶ ἀδαμάντων βαρυτίμων· ὁ ῥαββίνος, προσθέτει τὸ Ταλμούδ, μαθὼν τί περιείχον τὰ κάρνα αὐτοῦ παρὰ τῶν πτωχῶν, οἷτινες δακρύοντες ἐξ εὐγνωμοσύνης προσήλθον ὅπως τὸν εὐχαριστήσωσιν, ἀπέθανε διαβόραγεις ἐκ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἀγανακτήσεως. Ὁ μῦθος οὗτος ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τοιοῦτοις συγγραφεῖς, ἀντιστρόφως ὅμως, ὅπερ εἶναι τὸ ἴδιον.

Ὁ κ. Μιχ. Ἰω. Παπαρρηγόπουλος μεταφράσας τὴν ἱστορίαν τοῦ Βαρθόλδου ἔγραψεν ἅκων βιβλίον χαριέστατον. Εἶναι ἀληθῶς ἄξιον θαυμασμοῦ μεθ' ὁπόσης τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος ἀρτύνει τὴν μετάφρασίν του ταύτην δι' ἀστειοτάτων τοῦ κειμένου παρεννοήσεων καὶ διὰ φράσεων τοσούτων ἀλλοκότων καὶ ἀκατανοήτων, ὥστε καὶ ἄκοντα ἀναγκάζει πάντα ν' ἀναγνώσῃ τὸν ἐκδοθέντα ὀγκωδέστατον πρῶτον τόμον μέχρι τῆς τελευταίας σελίδος. Καὶ δὲν δύναται τις μὲν ἀκριβῶς ν' ἀναφωνήσῃ περὶ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅτι ὁ Ἐξαρχόπουλος περὶ Ὀμήρου ἔλεγεν, ὅτι

εἶναι πηγὴ
ὅπου ποτίζεται ἡ γῆ,

δύναται ὅμως δικαιοτάτα νὰ εἴπῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, ὅτι

εἶναι τὸ περιβόλι τοῦ κόσμου,
ὅπου ἐμβαίνει τινὰς μὲ τὴν ταμπακέρα του,
διὰ νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα του.

Καὶ τῷ ὄντι; Τίς δὲν ἀναπολεῖ μετ' ἄλλους τὴν εὐφρόσυνον ἐκείνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐδημοσιεύοντο μεταφράσεις τοσούτου τερπναῖ, τοσούτου εὐτράπελοι καὶ κωμικαί, ὥστε ἀπέσπων τὸν γέλωτα καὶ αὐτῶν τῶν σκυθρωποτάτων καὶ ἀγελάστων; Καθ' ἣν ἡ γαλλικὴ φράσις nous sommes près pour mourir (ἐγεννή-